

JOSEP PALAU I FABRE: CARTES ALS SEUS PARES DES DEL FRONT

Girona, - 9 - I - 939
 Estimats pares: us diré de la manera més breu possible la meua situació. Ahir vàrem sortir de Barcelona en autocar, a les onze o cosa així, i hem arribat a Girona avui a les 3. A les vuit em llevava. Aquest matí ens han pres la mitja filiació, i sembla que avui mateix sortiré cap a Olot. Ni els telefonemes, ni les conferències telefòniques no estan permeses. Penso amb quina ànsia espereu aquestes notícies. Tot ha anat molt bé! Ja us ho contaré amb més deteniment un altre dia. Petons i més petons del vostre fill que no us oblida. Josep.

Girona, 9-I-939

Estimats pares: us diré de la manera més breu possible la meua situació. Ahir vàrem sortir de Barcelona en autocar, a les onze o cosa així, i hem arribat a Girona avui a les 3. A les vuit em llevava. Aquest matí ens han pres la mitja filiació, i sembla que avui mateix sortiré cap a Olot.

Ni els telefonemes, ni les conferències telefòniques, no estan permeses. Penso amb quina ànsia espereu aquestes notícies. Tot ha anat molt bé! Ja us ho contaré amb més deteniment un altre dia. Petons i més petons del vostre fill que no us oblida. Josep

Olot, 10-I-939

Estimats pare i mare: ahir mateix, a les deu de la nit, ja era a Olot. I aquest matí ja he "actuat". M'han destinat a oficines del cabo aparatista, al pabelló segon. Aquest matí he pogut parlar amb el Comandant Don Herrero, jefe del destacament. Vaig presentar-m'hi saludant-lo de part del Doctor Padrós i dient-li que aquest ja li escriuria de mi. Aquí fa molt de fred, i al matí els carrers i els camps són gelats. Joestic molt bé. La meua adreça, doncs, és aquesta: Destacament Sanitari - Olot - prov. de Girona. Petons del vostre Josep.

Olot, 10-I-939

Estimats pare i mare: ahir mateix, a les deu de la nit, ja era a Olot. I aquest matí ja he "actuat". M'han destinat a oficines del cabo aparatista, al pabelló segon. Aquest matí he pogut parlar amb el Comandant Don Herrero, jefe del destacament. Vaig presentar-m'hi saludant-lo de part del Doctor Padrós i dient-li que aquest ja li escriuria de mi. Aquí fa molt de fred, i al matí els carrers i els camps són gelats. Joestic molt bé. La meua adreça, doncs, és aquesta:

Destacament sanitari - Olot- prov. de Girona. Petons del vostre Josep.

Olot, 13 de Gener 1939

2

Pares meus estimats: us escric en un moment en què, potser per primera vegada, em trobo sol durant el dia d'avui. Us explicaré el que m'ha succeït. Vaig entrar a la Clínica com a auxiliar del Cabo Aparatista, i eus ací que aquell mateix dia reclamen aquest des de Barcelona i a l'endemà entro jo de Cabo Aparatista. La qual cosa equival a això: donar diàriament un comunicat a la Direcció sobre les entrades i sortides, llits vacants, altes, ect. Fer-se càrrec de tots els malalts que entren o surten de l'Hospital i cursar l'alta o la baixa, designar los llits, ect. Distribuir el torn i les guardies de les 40 o 50 infermeres que hi ha,

i tot el moviment del personal. Quedar-se a dormir a la sala del labo, disposat a llevar-se de qualsevol eventualitat. Ja podeu figurar-vos el tragi que significa de cop i volta, una cosa així, tenint en compte a més que, per a ocupar el lloc al qual jo anava destinat i per a ajudant meu per tan, em posaren un "maño" analfabet.

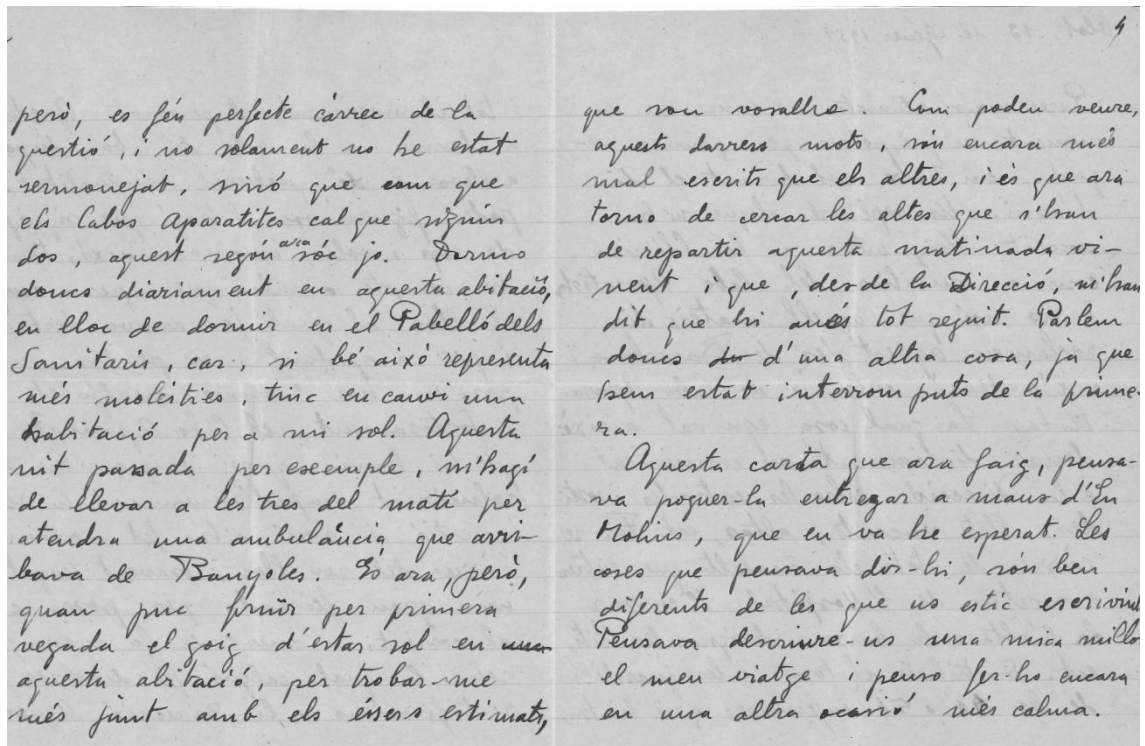
Sortosament, el Cabo Aparatista que hi havia quan vaig arribar ha solucionat rapidíssimament la seva qüestió i avui s'ha fet novament càrrec del seu lloc, havent tingut una gran feinada per posar-se al corrent, a causa de la meua feina sobre la qual calgué fer diverses rectificacions a la Direcció. Aquesta

Olot, 13 de Gener 1939

Pares meus estimats: us escric en un moment en què, potser per primera vegada, em trobo sol durant el dia d'avui. Us explicaré el que m'ha succeït. Vaig entrar a la Clínica com a auxiliar del Cabo Aparatista, i eus ací que aquell mateix dia reclamen aquest des de Barcelona i a l'endemà entro jo de Cabo Aparatista. La qual cosa equival a això: donar diàriament un comunicat a la Direcció sobre les entrades i sortides, llits vacants, altes, ect. Fer-se càrrec de tots els malalts que entren o surten de l'Hospital i cursar l'alta o la baixa, designar-los llits, ect. Distribuir el torn i les guardies de les 40 o 50 infermeres que hi ha, i tot el moviment del personal. Quedar-se a dormir a la sala del Cabo, disposat a llevar-se a qualsevol eventualitat. Ja podeu figurar-vos el tragi que significa de cop i volta, una cosa així, tenint en compte a més que, per a ocupar el lloc al qual jo anava destinat, i per a ajudant meu per tan, em posaren un "maño" analfabet.

Sortosament, el Cabo Aparatista que hi havia quan vaig arribar ha solucionat rapidíssimament la seva qüestió i avui s'ha fet novament càrrec del seu lloc, havent tingut una gran feinada per posar-se al corrent, a causa de la meua feina sobre la qual calgué fer diverses rectificacions a la Direcció. Aquesta però, es féu perfecte càrrec de la qüestió, i no solament

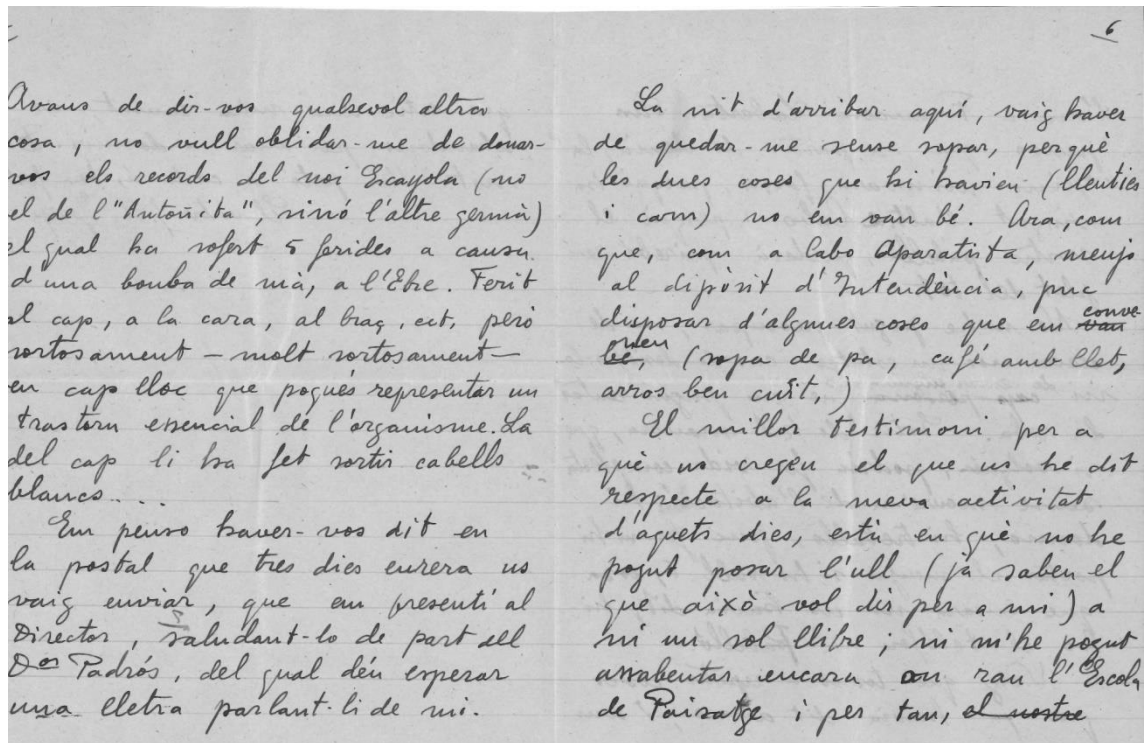
no he estat sermonejat, sinó que com que els Cabos Aparatites cal que siguin dos, aquest segon, ara, sóc jo. Dormo doncs diàriament en aquesta abitació, en lloc de dormir en el Pabelló dels Sanitaris, car, si bé això representa més molèsties, tinc en canvi una habitació per a mi sol. Aquesta nit passada per exemple, m'hagí de llevar a les tres del matí per atendra una ambulància que arribava de Banyoles. És ara, però, quan puc fruïr per primera vegada el goig d'estar sol en aquesta abitació, per trobar-me més junt amb els éssers estimats, que sou vosaltres. Com podeu veure, aquests darrers mots, són encara més mal escrits que els altres, i és que ara torno de cercar les altes que s'han de repartir aquesta matinada vinent i que, des de la Direcció, m'han dit que hi anés tot seguit. Parlem doncs d'una altra cosa, ja que hem estat interromputs de la primera.

Aquesta carta que ara faig, pensava poguer-la entregar a mans d'En Molins, que en va he esperat. Les coses que pensava dir-hi, són ben diferents de les que us estic escrivint. Pensava descriure-us una mica millor el meu viatge i penso fer-ho encara en una altra ocasió més calma.

Avans de dir-vos qualsevol altra cosa, no vull oblidar-me de donar-vos els records del noi Escayola (no el de l'Antoñita, sinó l'altre germà) el qual ha sofert 5 ferides a causa d'una bomba de mà, a l'Ebre. Ferit al cap, a la cara, al braç, ect. però sortosament—molt sortosament—en cap lloc

que pogués representar un trastorn essencial de l'organisme. La del cap li ha fet sortir cabells blancs...

Em penso haver-vos dit en la postal que tres dies enrera us vaig enviar, que em presentí al Director, saludant-lo de part del Dor. Padrós, del qual déu esperar una lletra parlant-li de mi.

La nit d'arribar aquí, vaig haver de quedar-me sense sopar, perquè les dues coses que hi havien (llenties i carn) no em van bé. Ara, com que, com a Cabo Aparatista, menjo al dipòsit d'Intendència, puc disposar d'algunes coses que em convenen (sopa de pa, cafè amb llet, arros ben cuit,)

El millor testimoni per a què no cregeu el que us he dit respecte a la meva activitat d'aquests dies, està en què no he pogut posar l'ull (ja sabeu el que això vol dir per a mi) a ni un sol llibre; ni m'he pogut assabentar encara on rau l'Escola del Paisatge i per tan, l'amic Francesc Labarta. Em penso que, a partir de demà, la feina minvarà força, perquè ha vingut l'altre Cabo i perquè el nostre pabelló, quedarà gairebé replet del tot.

"amic Francesc Sabarà. En
pesso que, a partir de demà, la
feirina minvarà força, perquè ha
vingut l'altre dabo i perquè el
nostre pabelló, quedarà gairebé re-
plet del tot.

No m'he pogut preocupar, ni de
cercar-us un estatge—cas de desitjar-lo—
ni de cercar alguna casa que em pugui rentar
la roba. Estic de tal manera, que
si volgués, podria fer vida completa
sense moure'm de l'habitació: hi
dormo, hi treballo, puc fer-m'hi
portar el menjar si ho vull i, cosa
que encara no us havia dit, hi
ha el telèfon del Pabelló.

Veig que torno a repetir coses
que ja havia dit avans, i com

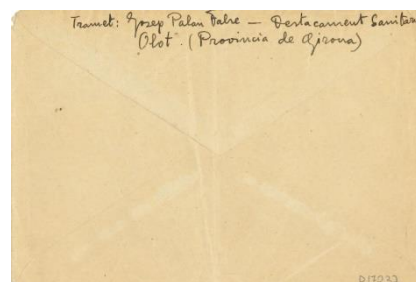
que estic una mica cansat, us
abandono per anar a dormir. Bon
nit. Un petó a cada ú, ben fort.

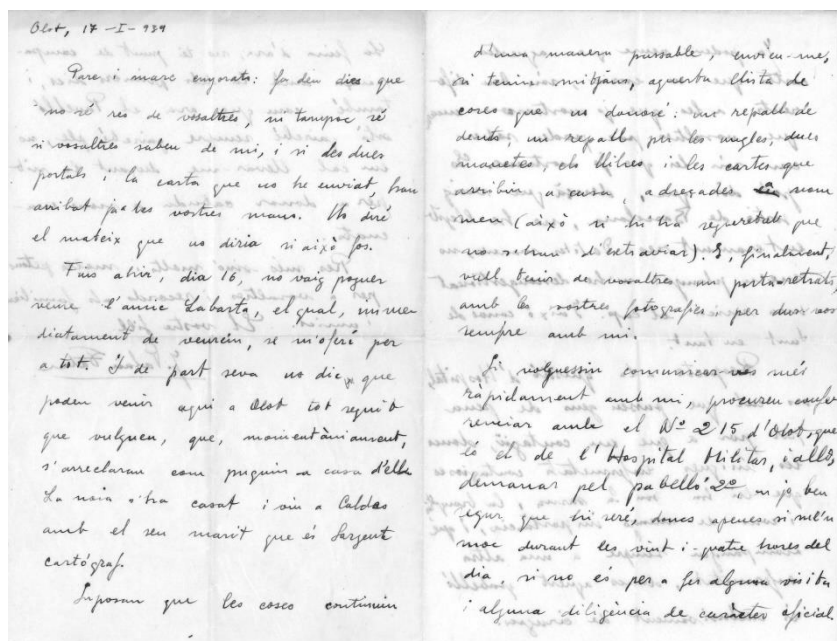
El vostre fill, Josep

No m'he pogut preocupar, ni de cercar-us un estatge—cas de desitjar-lo—ni de cercar alguna casa que em pugui rentar la roba. Estic de tal manera, que si volgués, podria fer vida completa sense moure'm de l'habitació: hi dormo, hi treballo, puc fer-m'hi portar el menjar si ho vull i, cosa que encara no us havia dit, hi ha el telèfon del Pabelló.

Veig que torno a repetir coses que ja havia dit avans, i com que estic una mica cansat, us abandono per anar a dormir. Bona nit. Un petó a cada ú, ben fort.

El vostre fill, Josep

Olot, 17-I-939

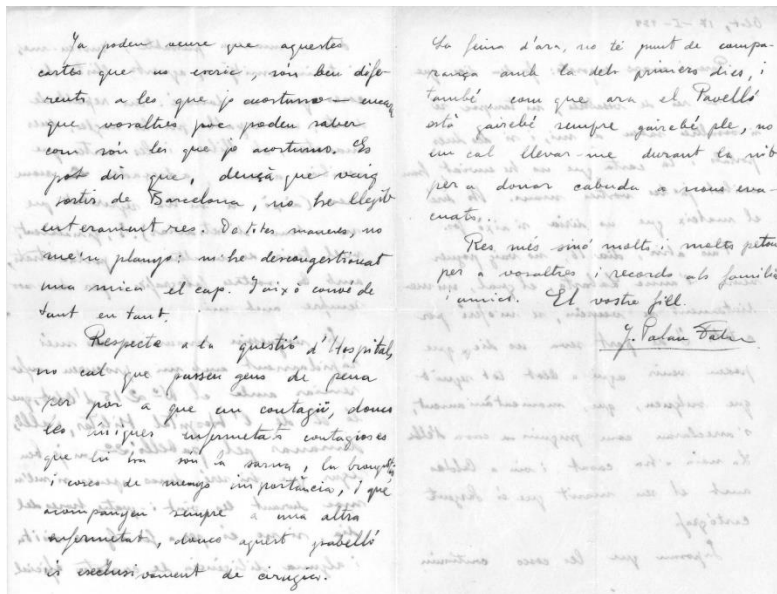
Pare i mare enyorats: fa deu dies que no 'se res de vosaltres, ni tampoc sé si vosaltres sabeu de mi, i si les dues postals i la carta que us he enviat, han arribat ja a les vostres mans. Us diré el mateix que us diria si això fos.

Fins ahir, dia 16, no vaig poder veure l'amic Labarta, el qual, immediatament de veure'm, se m'ofereix per a tot. I de part seva us dic que podeu venir aquí a Olot tot seguit que vulgueu, que, momentàniament, s'arreclaran com puguin a casa d'ell. La noia s'ha casat i viu a Caldes amb el seu marit que és Sargent Cartògraf.

Suposan que les coses continuïn d'una manera passable, envieu-me, si teniu mitjans, aquesta llista de coses que us donaré: un repall de dents, un repall per les ungles, dues manetes, els llibres i les cartes que arribin a casa, adreçades a nom meu (això, si hi ha seguretat que no s'han d'extraviar). I, finalment, vull tenir de vosaltres un porta-retrats, amb les vostres fotografies, per dur-vos sempre amb mi.

Si volguessiu comunicar-vos més ràpidament amb mi, procureu conferenciar amb el N° 215 d'Olot, que és el de l'Hospital Militar, i allà, demanar pel pabelló 2°, on jo ben segur que hi seré, doncs apenes si me'n

moc durant les vint-i-quatre hores del dia, si no és per a fer alguna visita i alguna diligència de caràcter oficial.

Ja podeu veure que aquestes cartes que us escric, són ben diferents a les que jo acostumo—encara que vosaltres poc podeu saber com són les que jo acostumo. Es pot dir que, dençà que vaig sortir de Barcelona, no he llegit enterament res. De totes maneres, no me’n planyo: m’he descongestionat una mica el cap. I això convé de tant en tant.

Respecte a la qüestió d’Hospital, no cal que passeu gens de pena per por a que em contagiï, doncs les úniques enfermetats contagioses que hi ha són la sarna, la bronquitis, i coses de menys importància, i que acompanyen sempre a una altra enfermetat, doncs aquest pabelló és exclusivament de cirurgia.

La feina d’ara, no té punt de comparança amb la dels primers dies, i també, com que ara el Pavelló està gairebé sempre gairebé ple, no em cal llevar-me durant la nit per a donar caubda a nous evacuats.

Res més sinó molts i molts petons per a vosaltres i records als familiars i amics. El vostre fill

J. Palau Fabre